

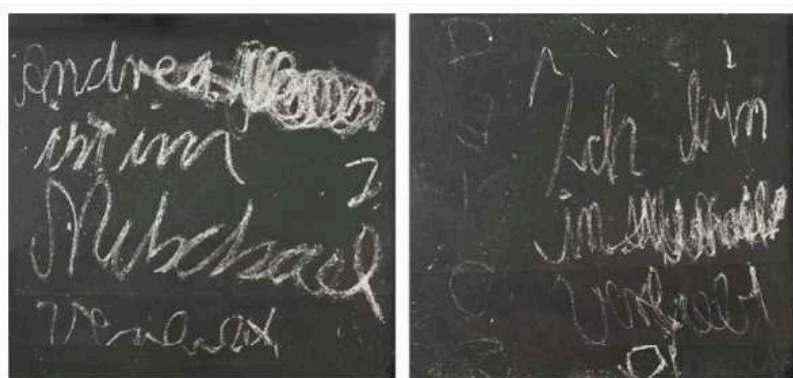
Darío Villalba. El pop de l'ànima

24.11.2016 Bernat Puigtobella. Barcelona.

 Comparteix a Twitter

 Comparteix a Facebook

La Fundació Suñol ha presentat l'exposició *Resplandor seco* de l'artista **Darío Villalba** (Sant Sebastià, 1939), que recull una selecció de més de trenta obres provinents de la Col·lecció Josep Suñol i dels fons personals de l'artista. L'exposició s'inaugura avui i es podrà veure fins al dia 11 de març a la seu de la Fundació Suñol (Passeig de Gràcia, 98).

— AMOR KRANKENHAUS DUREN-I-II, de Darío Villanueva

Som davant de la primera exposició individual a Barcelona d'aquest pintor de llarga trajectòria. La mostra comprèn obres realitzades entre 1972 i 2015. “No hi ha voluntat d'antologia ni un ordre cronològic estricte”, diu **Sergi Aguilar**, director de la Fundació Suñol, que va conèixer el pintor a Nova York als anys vuitanta i ha anat seguint tota la seva evolució des de l'admiració i l'amistat.

L'obra de Villalba neix en un interstici, en aquella escaleta en què la fotografia s'empelta amb la pintura. Aquesta convivència entre fotografia i pintura es manifesta en diversos suports, com ara el collage, impressions directes damunt tela (photolinen) i també en els encapsulats en metacrilat, on els personatges es converteixen en figures tridimensionals. També hi trobem altres experimentacions amb materials poc habituals en les arts plàstiques, com la pintura bituminosa, que proporciona una textura d'un negre profund d'aspecte viscos i tou, com acabat de pintar. També hi trobem obres de caire més matèric, executades amb sorra, pedres, ciment, serradures o altres residus. Sota el substrat fotogràfic, Villalba fa aflorar una realitat i un misteri que sembla subjaure sota la fotografia i alhora aflorar d'ella mateixa mitjançant la seva intervenció artística.

Les fotografies de Villalba tenen orígens molt diversos, però la gran majoria són imatges que ell mateix ha fet, sense ser un professional de la fotografia. “Amb la seva càmera s'ha acostat a marginats i gent normal i corrent del carrer per fer-los retrats que després ell transfigura o monumentalitza”, explica Xavier de Luca, coordinador de l'exposició. “L'objectiu de Darío Villalba és enterbolir la fotografia fins a convertir-la en un suport, un vehicle, o més en dit, un emblema del seu cor i del nostre”, diu Arturo Sagastibelza al catàleg que la Fundació Suñol ha editat arran d'aquesta antològica.

Bernat Puigtobella

Editor de Núvol.

<http://www.nuvol.com>

[@puigtobella](#)

851 articles publicats

+ ALTRES ARTICLES D'AQUEST AUTOR

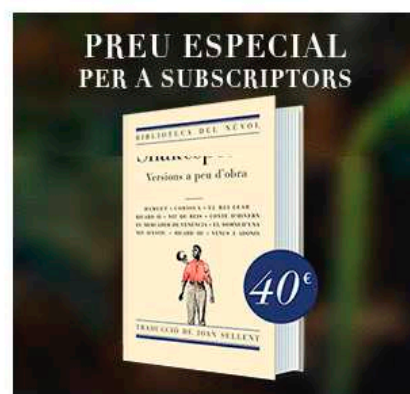
[El Museu Virtual de la Moda a Catalunya, premi Lluís Carulla](#)

[Sabíeu que Shakespeare era català?](#)

[Shakespeare parla català](#)

[BE SpectActive o l'espectacular espectador que és espectacle](#)

[Xevi Cortacans: "La sort del negoci del llibre és que no té trampa"](#)

+ LLEGITS

- 1 [Grip-lit: no podràs parar de llegir](#)
- 2 [Gino Bartali, l'heroi silenciós que va salvar la vida de 800 jueus](#)
- 3 [Albert Serra. Mori el rei Lluís XIV](#)
- 4 [Merli. La família no és un contracte](#)
- 5 [En defensa del doblatge en català](#)
- 6 [Defensa de les classes magistrals](#)
- 7 [El pessebre de Collboni no agrada al PP](#)
- 8 [Peter A. Kraus: "La Unió Europea facilita l'eutanàsia lingüística"](#)
- 9 [Molt soroll amb molts actors nous](#)
- 10 [El premi Gabriel Ferrater busca noves veus](#)

Núvol, digital de cultura
 22.940 M'agrada

 M'agrada la pàgina
  Inscriu-te

A 22 amics els agrada

Darío Villalba és una figura clau de l'art als anys seixanta a Espanya. És un dels precursors de l'ús de la fotografia com a suport pictòric. Fill de diplomàtic, va viatjar de ben jove per tot el món i va tenir la sort d'estudiar a Harvard i entrar en contacte amb l'escena artística dels Estats Units als anys seixanta, on va conèixer l'art més pop. Com apunta Sagastibelza, Villalba no s'ha deixat encasellar mai per cap etiqueta reduccionista. No és ni informalista ni expressionista, ni abstracte ni figuratiu, ni un artista abonat al pop art o el realisme social, tot i que d'una manera o altra s'ha relacionat amb tots aquests moviments. **Andy Warhol**, un artista amb una gran capacitat per etiquetar les coses i sotmetre-les a les lògiques del mercat, va tenir l'ocurrència de dir que Villalba pintava imbuït pel pop de l'ànima.

Xavier de Luca, coordinador de l'exposició, ens parla en aquest vídeo de la figura de Villalba.

